

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (piąta izba)

z dnia 12 czerwca 2007 r.*

W sprawie T-190/05

The Sherwin-Williams Company, z siedzibą w Cleveland, Ohio (Stany Zjednoczone), reprezentowana przez adwokatów E. Armijo Chávarriego oraz A. Castán Pérez-Gómez,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez Ó. Mondéjara, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 lutego 2005 r. (sprawa R 755/2004-2) dotyczącą wniosku o rejestrację oznaczenia TWIST & POUR jako wspólnotowego znaku towarowego,

* Język postępowania: hiszpański.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (piąta izba),

w składzie: M. Vilaras, prezes, M. E. Martins Ribeiro i K. Jürimäe, sędziowie,
sekretarz: B. Pastor, zastępca sekretarza,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 9 maja 2005 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu
11 sierpnia 2005 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 18 stycznia 2007 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniu 25 lutego 2003 r. skarżąca dokonała w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1), ze zmianami.

- 2 Znak towarowy, którego dotyczy wniosek o rejestrację, to oznaczenie słowne TWIST & POUR.

- 3 Towary objęte wnioskiem o rejestrację zaliczane są do klasy 21 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., zrewidowanego i zmienionego, i odpowiadają następującemu opisowi: „Pojemniki plastikowe z uchwytem, sprzedawane jako element procesu składowania i przelewania farby płynnej”.

- 4 Pismem z dnia 10 marca 2004 r. ekspert poinformował skarżącą, że zgłoszony znak towarowy nie może być przedmiotem rejestracji, bowiem nie spełnia on warunków rejestracji określonych w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94. Wskazał on w szczególności, że ten znak towarowy nie może być uznany za oznaczenie pochodzenia. Ekspert wezwał skarżącą do przedstawienia uwag w terminie dwóch miesięcy.

- 5 Pismem z dnia 10 maja 2004 r. skarżąca odpowiedziała zasadniczo, że zgłoszony znak towarowy ma charakter wystarczająco odróżniający, by mógł zostać zarejestrowany oraz pełnić funkcję znaku towarowego, że znak ten powinien być rozpatrywany w swym całokształcie oraz że wiele innych znaków towarowych zawierających słowo „twist” zostało zarejestrowanych uprzednio przez OHIM.

- 6 Decyzją z dnia 23 czerwca 2004 r. ekspert odrzucił wniosek na tej podstawie, że zgłoszony wspólnotowy znak towarowy spełnia przesłankę odmowy rejestracji określoną w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ po pierwsze, składa się on z dwóch czasowników w języku angielskim, które ograniczają się do poinformowania konsumentów o właściwościach rzeczonych towarów, po drugie, przekazana informacja jest prosta, jasna i bezpośrednia, po trzecie, wyłączość

używania wyrażeń, które weszły do języka potocznego, lub odpowiedniego dostosowania takich wyrażeń opisujących towary nie może zostać przyznana na rzecz jednego przedsiębiorstwa i, po czwarte, inne znaki towarowe przywołane przez skarżącą nie są porównywalne ze znakami towarowymi będącymi przedmiotem niniejszej skargi.

- 7 W dniu 30 sierpnia 2004 r. skarżąca wniosła odwołanie od decyzji eksperta do OHIM na podstawie art. 57–62 rozporządzenia nr 40/94.
- 8 Decyzją z dnia 22 lutego 2005 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”), doręczoną w dniu 28 lutego 2005 r., Druga Izba Odwoławcza uznała zasadniczo, że informacja, jaką przekazuje zgłoszony znak towarowy, jest prosta, jasna i bezpośrednia, tak iż oznaczenie słowne TWIST & POUR po prostu informuje konsumentów, że w celu wydobycia farby z pojemnika wystarczy odkręcić przykrywkę i wylać zawartość. W związku z powyższym, uznając, że oznaczenie słowne TWIST & POUR opisuje towary, w odniesieniu do których złożono wnioski o rejestrację, Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie. Wskazała ona także, że argument skarżącej, iż ekspert rozpatrzył elementy istotne na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c), a nie na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, nie jest zasadny, bowiem zakresy tych przepisów nakładają się. Ponadto Izba Odwoławcza wskazała, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału, a w szczególności z wyrokiem z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie C-265/00 Campina Melkunie, Rec. str. I-1699, ekspert słusznie uznał, że zgłoszony znak towarowy jest pozbawiony charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, bowiem opisuje on pewne właściwości rzeczonych towarów. Izba Odwoławcza uznała, że okoliczność, iż ekspert nie wymienił wyraźnie art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia oraz że nie wydał decyzji na tej podstawie, nie ma większego znaczenia, mając na uwadze, że skarżąca została w wyczerpujący sposób poinformowana o charakterze zastrzeżenia i miała możliwość przedstawienia argumentów na rzecz charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego. W odniesieniu do braku spójności działania OHIM w zakresie rejestracji podobnych znaków towarowych Izba Odwoławcza przypominała o istnieniu procedur uchylenia rejestracji dokonanych w wyniku błędu oraz o tym, że istotne jest, by jej własna decyzja była spójna.

Żądania stron

9 Skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

10 OHIM wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi;
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

11 Skarżąca na poparcie skargi podnosi jeden zarzut, oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

Argumenty uczestników

- 12 Skarżąca przypomina, że jak wynika to również z orzecznictwa, podstawa odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 dotyczy oznaczeń, które nie spełniają zasadniczej funkcji znaku towarowego, jaką jest identyfikacja pochodzenia towaru lub usługi. Do takich znaków towarowych należą znaki powszechnie używane przy sprzedaży towarów lub świadczeniu usług opatrzonych znakiem towarowym lub mogące stać się takimi znakami towarowymi [wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie T-281/02 Norma Lebensmittelfilialbetrieb przeciwko OHIM (Mehr für Ihr Geld), Zb.Orz. str. II-1915, pkt 24 i 33]. Zgodnie z orzecznictwem ocena charakteru odróżniającego znaku towarowego powinna być dokonana, po pierwsze, w odniesieniu do towarów lub usług, które objęte są wnioskiem o rejestrację, oraz po drugie, w odniesieniu do sposobu, w jaki postrzegany jest on przez właściwy krąg odbiorców (ww. wyrok w sprawie Mehr für Ihr Geld, pkt 26).
- 13 W niniejszym przypadku, zważywszy, że rzeczne towary to pojemniki zawierające płynną farbę, przeznaczone dla ogółu konsumentów, właściwy krąg odbiorców stanowi przeciętny konsument, właściwie poinformowany, dostatecznie uważny i rozsądny. Ponadto biorąc pod uwagę, że oznaczenie słowne składa się z dwóch wyrazów w języku angielskim, właściwym kręgiem odbiorców jest krąg odbiorców angielskojęzycznych [wyrok Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-219/00 Ellos przeciwko OHIM (ELLOS), Rec. str. II-753, pkt 30 i 31].
- 14 Skarżąca przywołuje również orzecznictwo, zgodnie z którym, po pierwsze, każda podstawa odmowy rejestracji jest niezależna od innych podstaw i wymaga odrębnego zbadania oraz podstawy odmowy rejestracji należy interpretować w świetle interesu ogólnego, leżącego u podstaw każdej z nich (wyrok Trybunału z dnia 16 września 2004 r. w sprawie C-329/02 P SAT.1 przeciwko OHIM, Zb.Orz. str. I-8317). Po drugie, zważywszy, że oznaczenie składa się ze złożonego znaku

towarowego, który tworzą dwa wyrazy, ocena charakteru odróżniającego tegoż znaku towarowego powinna obejmować badanie znaku w jego całokształcie [wyrok Sądu z dnia 2 lipca 2002 r. w sprawie T-323/00 SAT.1 przeciwko OHIM (SAT.2), Rec. str. II-2839].

- 15 Zdaniem skarżącej oznaczenie słowne TWIST & POUR ma charakter odróżniający, tak iż rozstrzygnięcie Izby Odwoławczej, które stwierdza, że ten znak towarowy pozbawiony jest charakteru odróżniającego, jest niewystarczające, bezzasadne i niedokładne.
- 16 Skarżąca wskazuje, że po pierwsze, Izba Odwoławcza stwierdziła brak charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego z powodu rzekomego charakteru opisowego oznaczenia, wskazując w pkt 11 zaskarżonej decyzji, że oznaczenie słowne TWIST & POUR informuje jedynie konsumentów o tym, że w celu wydobycia farby z pojemnika powinni oni odkręcić przykrywkę i wylać zawartość. Ponadto kwestia ta przywołana została także w pkt 12 rzeczonyj decyzji, w której wskazano, że zgłoszony znak towarowy przekazuje informacje dotyczące sposobu użycia towaru.
- 17 Kryterium to jest istotne w odniesieniu do art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, lecz nie w odniesieniu do art. 7 ust. 1 lit. b). Izba Odwoławcza naruszyła prawo, wydając zaskarżoną decyzję, co stwierdził także Trybunał w wyrokach w sprawie SAT.1 przeciwko OHIM, powołanym powyżej w pkt 14 i z dnia 21 października 2004 r. w sprawie C-64/02 P OHIM przeciwko Erpo Möbelwerk, Zb.Orz. str. I-10031.
- 18 Po drugie, niewłaściwe byłoby stwierdzenie, że zgłoszony wspólnotowy znak towarowy opisuje właściwości danego dobra w taki sposób, że powinien zostać uznany za opisowy znak towarowy. Należy bowiem dokonać rozróżnienia między znakami opisowymi oraz znakami mającymi jedynie aluzyjny lub sugestywny charakter. Ponadto Sąd orzekł, że o ile oznaczenia opisowe nie mogą podlegać

ochronie jako znak towarowy, to inaczej dzieje się w przypadku wskazówek lub oznaczeń o charakterze aluzyjnym lub sugestywnym [wyroki Sądu z dnia 31 stycznia 2001 r. w sprawie T-135/99 Taurus-Film przeciwko OHIM (Cine Action), Rec. str. II-379 i z dnia 9 października 2002 r. w sprawie T-360/00 Dart Industries przeciwko OHIM (UltraPlus), Rec. str. II-3867].

- 19 Według skarżącej, nie istnieje dokładny punkt, po przekroczeniu którego dane słowo raptownie przechodzi z jednej kategorii do drugiej, lecz raczej ruchoma gradacja między dwoma punktami krańcowymi — począwszy od oznaczeń niemających charakteru opisowego, których rejestracja jest możliwa, kończąc na oznaczeniach o charakterze czysto opisowym, których rejestracja nie jest możliwa — w ramach której to gradacji oznaczenia i wskazówki o charakterze opisowym, sugestywnym lub aluzyjnym różnią się lub zajmują miejsce w tej gradacji w zależności od ich samoistnych właściwości. Ocena charakteru odróżniającego uzależniona jest w części od subiektywnej oceny eksperta, a w ramach odwołania od oceny izby odwoławczej.
- 20 Jednakże rzecznik generalny M. Jacobs wskazał w pkt 62–64 opinii w sprawie C-191/01 P OHIM przeciwko Wrigley (wyrok Trybunału z dnia 23 października 2003 r., Rec. str. I-12447, I-12449) obiektywne kryteria pozwalające na odróżnienie znaków opisowych od znaków, które mają jedynie charakter sugestywny.
- 21 Według skarżącej, zastosowanie tych kryteriów do oznaczenia słownego TWIST & POUR pozwoliłoby stwierdzić, że ten znak towarowy jest oddalony od punktu krańcowego rzeczony gradacji, który obejmuje oznaczenia opisowe.
- 22 Po pierwsze, oznaczenie słowne TWIST & POUR składa się z dwóch czasowników, które pojedynczo lub wspólnie nie opisują ani oznaczonych towarów, ani żadnych z ich właściwości. W istocie oba czasowniki odnoszą się do czynności, które nie pozwalają na ich obiektywne skojarzenie z plastikowymi pojemnikami na farbę.

- 23 Po drugie, dany krąg odbiorców nie postrzegалby oznaczenia słownego TWIST & POUR niezwłocznie, bezpośrednio i bez dodatkowej refleksji jako wskazania właściwości towarów, które są nim oznaczone. Według skarżącej, dany konsument, widząc to oznaczenie, nie wiązałby go automatycznie z plastikowymi pojemnikami na farbę.
- 24 Wreszcie oznaczenie słowne TWIST & POUR nie zawiera również określenia zasadniczej lub dominującej właściwości towaru, która miałaby, w przypadku wyboru tego towaru przez użytkowników tego rodzaju dóbr, szczególne znaczenie w porównaniu do towarów oferowanych przez podmioty konkurencyjne. Odwołanie się do sposobu otwarcia towaru, jakie zawiera zgłoszony znak towarowy, nie przysparza żadnej istotnej wartości towarowi, który jest nim oznaczony.
- 25 W przeciwieństwie do tego, co wynika z pkt 12 zaskarżonej decyzji, skarżąca uściśla, że nie rości sobie praw do oznaczenia EASY-TO-OPEN lub EASY-TO-POUR, lecz do znaku TWIST & POUR. W związku z tym argument, że konsumenci angielskojęzyczni traktowaliby ten znak towarowy jako informację oznaczającą, że „wszystko, co powinni uczynić, to odkręcić przykrywkę i wylać zawartość”, byłby zwodniczy, bowiem rzeczony oznaczenie słowne jest odrębne i niezależne od towarów nim oznaczonych. Ponadto nieścisle byłoby twierdzenie, że omawiane oznaczenie przekazuje informację dotyczącą łatwości użycia towaru, do którego się odnosi (zob. podobnie ww. w pkt 18 wyrok w sprawie UltraPlus, pkt 52). Skarżąca uważa zatem, że bardzo prawdopodobne jest, iż krąg odbiorców angielskojęzycznych, mając do czynienia z tym oznaczeniem, postrzegалby je jako oznaczenie fantazyjne oraz nie kojarzyłby go automatycznie i bezpośrednio z plastikowymi pojemnikami na farbę. Dopiero w drugiej kolejności rzeczony krąg odbiorców pomyślałby o sposobie korzystania z towaru, a mianowicie o sposobie jego otwarcia. Natomiast zrozumienie tego sposobu użycia nie jest wynikiem automatycznego, bezrefleksyjnego i bezpośredniego postrzegania, lecz ma swoje źródło w uprzednim procesie myślowym lub wysiłku intelektualnym wykonanym przez konsumenta, czyniącym owo postrzeżenie pośrednim, a zatem niemającym charakteru opisowego.

- 26 Rejestracja oznaczenia, które odnosi się w formie pośredniej lub w formie skojarzenia lub sugestii do właściwości oznaczonego nim towaru, nie może w konsekwencji być przedmiotem odmowy, która byłaby sprzeczna zarówno z wolą prawodawcy, wyrażoną w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, jak i z orzecznictwem przywołanym powyżej w pkt 18.
- 27 Ponadto kryterium zastosowane w zaskarżonej decyzji nie pozwala na przeprowadzenie analizy charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego „a priori i z pominięciem rzeczywistego użycia oznaczenia” [wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2002 r. w sprawie T-88/00 Mag Instrument przeciwko OHIM (Kształt latarek), Rec. str. II-467, pkt 34]. Skarżąca wskazuje w tej kwestii, że to, czy rzeczywiście sposób, w jaki oznaczenie jest używane lub wskazane na towarze jako znak towarowy lub do użytku innego rodzaju, mogłoby skutkować tym, że konsument nie postrzegałby oznaczenia jako odróżniającego oznaczenia pochodzenia, lecz jako zwykłą informację handlową, nie podlega uwzględnieniu w ramach oceny spełniania przesłanek rejestracji (ww. w pkt 18 wyrok w sprawie UltraPlus, pkt 52).
- 28 Po trzecie, skarżąca uważa, że oznaczenie słowne TWIST & POUR ma minimalny samoistny charakter, pozwalający na to, by dany krąg odbiorców postrzegał je jako wskazujące pochodzenie handlowe danych towarów nim oznaczonych, bowiem do dokonania rejestracji wystarczające jest, zważywszy art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, wykazanie, że dane oznaczenie ma minimalny charakter odróżniający. Dzieje się tak w przypadku omawianego oznaczenia słownego, które jest zwarte, bezpośrednie i łatwe do zapamiętania dla właściwego kręgu odbiorców.
- 29 Ponadto jest to nowe oznaczenie słowne, złożone z dwóch wyrazów napisanych po angielsku, którego cechą szczególną jest zestawienie czasowników „twist” i „pour”.

Umieszczenie tych dwóch wyrazów w jednym oznaczeniu wywołuje efekt zaskoczenia u konsumentów, który przyciąga i zatrzymuje uwagę lub co najmniej może zatrzymać uwagę. Oznaczenie to tworzy znak towarowy wystarczająco różniący się od znaku, jaki wynikałby z prostego zestawienia dwóch słów, które go tworzą.

- 30 Skarżąca podnosi, że w trakcie postępowania przed OHIM wykazała, że czasownik „twist” jest często używany w złożonych znakach towarowych i że konsumenci są przyzwyczajeni do znaków towarowych utworzonych z użyciem tego czasownika. Ponadto inne oznaczenia właściwe w celu odróżnienia towarów zostały zarejestrowane przez OHIM, a mianowicie TWIST & VAC, TWIST & DRINK, TWISTER TESTER, TWISTED TUBE i TWISTED DIPS. W tej kwestii skarżąca wywodzi z powołanego powyżej w pkt 14 wyroku w sprawie SAT.1 przeciwko OHIM, że częste użycie znaków towarowych zawierających podobne elementy słowne oraz konstrukcje gramatyczne świadczy o tym, że taki rodzaj zestawień nie może zostać uznany za pozbawiony charakteru odróżniającego.
- 31 Okoliczność, że zgłoszony znak towarowy jest złożony z wyrazów języka potocznego, zrozumiałych dla konsumentów, nie zmienia charakteru odróżniającego tego znaku towarowego. Ponadto Sąd orzekł w tym względzie, że okoliczność, iż każdy z elementów tworzących oznaczenie, rozpatrywany odrębnie, jest pozbawiony charakteru odróżniającego, nie przesądza o tym, że zestawienie, jakie one tworzą, może mieć charakter odróżniający. To do Izby Odwoławczej należy natomiast ustalenie, że dane oznaczenie, rozpatrywane w swym całości, nie pozwala docelowemu kręgowi odbiorców na odróżnienie towarów skarżącej od towarów mających inne pochodzenie handlowe [wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie T-260/03 Celltech przeciwko OHIM (CELLTECH), Zb.Orz. str. II-1215, pkt 43 i 44]. Zdaniem skarżącej bowiem, nie jest konieczne, by zgłoszone oznaczenie przekazywało dokładną informację dotyczącą spółki, która wprowadza towar do obrotu, lecz wystarczające jest, by rzeczony znak towarowy pozwolił danemu kręgowi odbiorców na odróżnienie towarów nim opatrzonych od towarów o innym pochodzeniu handlowym [wyrok Sądu z dnia 9 października 2002 r. w sprawie T-173/00 KWS Saat przeciwko OHIM (Odcień pomarańczowy), Rec. str. II-3843, pkt 44].

32 OHIM wskazuje na wstępie, że zgodnie z orzecznictwem, zakresy podstawy odmowy rejestracji z powodu braku charakteru odróżniającego i z powodu czysto opisowego charakteru znaku towarowego nakładają się. W istocie oznaczenie, które ogranicza się do opisu właściwości towarów oraz usług, nie mogłoby z tego powodu pełnić zasadniczej funkcji znaku towarowego, spełniając z uwagi na te dwie podstawy przesłanki odmowy rejestracji (ww. w pkt 8 wyrok w sprawie Campina Melkunie). Następnie oznaczenia pozbawione charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 nie mogłyby pełnić zasadniczej funkcji znaku towarowego, a mianowicie funkcji polegającej na identyfikacji pochodzenia handlowego towaru lub usługi (ww. w pkt 18 wyrok w sprawie UltraPlus, pkt 52). Wreszcie znaki towarowe, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. b), to znaki, które z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców są powszechnie używane w handlu do oznaczenia danych towarów lub usług albo w odniesieniu do których istnieją co najmniej konkretne wskazówki pozwalające stwierdzić, że mogłyby być używane w ten sposób.

33 W odniesieniu do niniejszego przypadku OHIM stwierdza, że rozpatrywanymi towarami są puszkki płynnej farby, a zatem właściwy krąg odbiorców stanowi przeciętny konsument, właściwie poinformowany, dostatecznie uważny i rozsądny. Wyrażenie TWIST & POUR, które można przetłumaczyć jako „odkręć i wylej” lub „odkręcić i wylać”, jest zwięzłym wyrażeniem, którego sens jest natychmiast zrozumiały dla wszystkich. Wyrażenie to nie ma żadnych właściwości szczególnych. Jego struktura syntaktyczna jest prosta i powszechna w języku angielskim, w szczególności w przypadku konieczności przekazania informacji w najprostszy i najbardziej bezpośredni sposób w odniesieniu do dwóch następujących po sobie czynności w celu osiągnięcia danego rezultatu. W przypadku rzeczonych towarów właściwy krąg odbiorców reagowałby niezwłocznie, postrzegając to oznaczenie jako informację dotyczącą sposobu ich używania. W istocie bowiem puszkki farby powinny zostać otwarte przed użyciem ich zawartości. Czasami konieczne jest ich wstrząśnięcie lub przelanie ich zawartości do innego pojemnika, by móc korzystać z ich zawartości. Wreszcie nierzadko puszkki farby trudno jest otworzyć i należy skorzystać z przedmiotu służącego jako dźwignia. Z powyższego wynika, że wyrażenie TWIST & POUR nie wywołuje u danego konsumenta innej reakcji niż natychmiastowe skojarzenie ze wskazówką dotyczącą sposobu użycia puszek, a nie z przedsiębiorstwem, które je produkuje.

- 34 OHIM dodaje, że konkluzja ta, w przeciwieństwie do tego co utrzymuje skarżąca, nie została oparta na ocenie rzeczywistego użycia znaku towarowego na rynku. Dokładniej konkluzja, zgodnie z którą oznaczenie jest pozbawione charakteru odróżniającego, nie jest związana z określoną częścią towaru, na którym został umieszczony znak towarowy, lub wielkością liter, które zostały umieszczone na powierzchni puszk. Izba Odwoławcza słusznie uznała a priori, że wyrażenie TWIST & POUR będzie postrzegane [wyrok Sądu z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie T-360/03 Frischpack przeciwko OHIM (Kształt opakowania sera), Rec. str. II-4097, pkt 29] jako instrukcja dotycząca użycia towaru, a nie jako oznaczenie mogące pełnić zasadniczą funkcję znaku towarowego. Analiza została dokonana w oparciu o postrzeganie, jakiego można w racjonalny sposób oczekiwać od konsumentów, biorąc pod uwagę właściwości oznaczenia jako takiego oraz właściwości danych towarów, niezależnie od wszelkich rozważań dotyczących sposobu rzeczywistego użycia tego znaku towarowego na rynku.
- 35 OHIM utrzymuje, że skarżąca przyjęła błędne założenie, twierdząc, iż Izba Odwoławcza naruszyła prawo, stwierdzając brak charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego na podstawie jego charakteru opisowego. W istocie bowiem Izba Odwoławcza stwierdziła, że nie znajduje cech odróżniających w wyrażeniu TWIST & POUR, gdyż właściwy krąg konsumentów będzie postrzegał to oznaczenie jako instrukcję dotyczącą używania towarów, co wyklucza, by oznaczenie to było również postrzegane jako mające charakter odróżniający. Dany krąg odbiorców upatrywałby w tym wyrażeniu ogólnego potwierdzenia dotyczącego pewnych właściwości owych towarów. Z powodu tego błędnego założenia skarżąca popełniła błąd w ocenie charakteru opisowego oznaczenia w odniesieniu do danych towarów, stwierdzając, że wobec braku takiego charakteru opisowego oznaczenie ma charakter odróżniający i powinno zostać zarejestrowane. OHIM wskazuje w tej kwestii, że Izba Odwoławcza podjęła decyzję na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 i stwierdziła, że fakt, iż ekspert nie wymienił wyraźnie w swojej decyzji art. 7 ust. 1 lit. c), nie ma żadnego znaczenia, mając na uwadze że powody odrzucenia wniosku zostały przedstawione w jasny sposób.

- 36 OHIM wskazuje, że w niniejszym przypadku Izba Odwoławcza nie ograniczyła się do stwierdzenia braku charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku, opierając się na jego charakterze opisowym, lecz dokonała znacznie szerszych rozważań, a mianowicie, iż oznaczenie słowne TWIST & POUR dostarcza wyłącznie informacji dotyczących właściwości towarów, uniemożliwiając w konsekwencji danemu kręgowi odbiorców dostrzeżenie w tym oznaczeniu słownym oznaczenia mającego charakter odróżniający. To na podstawie interpretacji opartej na tych dwóch argumentach Izba Odwoławcza uznała, że zgłoszony znak towarowy jest objęty zakazem rejestracji, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94. Jako że pierwsze wrażenie, jakie zgłoszony znak wywołuje u konsumentów, sprowadza się do wskazówki dotyczącej używania towarów, OHIM uważa, że konsumenci nie dostrzegliby w tym oznaczeniu instrumentu pozwalającego na określenie pochodzenia towarów i na ich odróżnienie od innych towarów. Ponadto ocena dokonana przez Izbę Odwoławczą jest tożsama z oceną przyjmowaną przez Sąd w wyrokach, w których stwierdził on brak charakteru odróżniającego różnych wyrażeń [wyroki Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-79/00 Rewe-Zentral przeciwko OHIM (LITE), Rec. str. II-705 i z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie T-270/02 MLP Finanzdienstleistungen przeciwko OHIM (bestpartner), Zb.Orz. str. II-2837].

Ocena Sądu

- 37 Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 nie są rejestrowane „znaki towarowe, które pozbawione są jakiegokolwiek odróżniającego charakteru”, a zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia nie są rejestrowane „znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług”. Ponadto art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 stanowi, że „ustęp 1 stosuje się bez względu na fakt, że podstawy odmowy rejestracji istnieją tylko w części Wspólnoty”.

- 38 Każda z podstaw odmowy rejestracji wymienionych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 jest niezależna i wymaga odrębnego rozpatrzenia. Ponadto wykładni wspomnianych podstaw odmowy rejestracji należy dokonywać w świetle interesu ogólnego, który leży u źródła każdej z nich. Interes ogólny rozpatrywany w ramach badania każdej z tych podstaw odmowy może, a nawet musi odzwierciedlać odmienne względy, w zależności od danej podstawy odmowy rejestracji (zob. wyroki Trybunału z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych C-456/01 P i C-457/01 P Henkel przeciwko OHIM, Rec. str. I-5089, pkt 45 i 46, oraz ww. w pkt 14 wyrok w sprawie SAT.1 przeciwko OHIM, pkt 25 oraz z dnia 15 września 2005 r. w sprawie C-37/03 P BioID przeciwko OHIM, Zb.Orz. str. I-7975, pkt 59).
- 39 Jednakże oczywiste jest, że zakresy stosowania podstaw odmowy rejestracji określonych w lit. od b) do d) wskazanego przepisu nakładają się (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie C-363/99 Koninklijke KPN Nederland, Rec. str. I-1619, pkt 67 i 85, i ww. w pkt 8 wyrok w sprawie Campina Melkunie, pkt 18). W szczególności zgodnie z orzecnictwem słowny znak towarowy, który opisuje właściwości towarów i usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, jest przez sam ten fakt bezwzględnie pozbawiony charakteru odróżniającego w stosunku do tych samych towarów i usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia. Niemniej jednak znak towarowy może być pozbawiony charakteru odróżniającego z innych powodów niż jego ewentualny charakter opisowy [wyrok Sądu z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie T-289/02 Telepharmacy Solutions przeciwko OHIM (TELEPHARMACY SOLUTIONS), Zb.Orz. str. II-2851, pkt 24; zob. również podobnie ww. w pkt 36 wyrok w sprawie bestpartner, pkt 25; zob. również analogicznie ww. wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 86 i ww. w pkt 8 wyrok w sprawie Campina Melkunie, pkt 19].
- 40 W przypadku takim jak niniejszy, w którym zaskarżona decyzja zawiera odmowę rejestracji zgłoszonego znaku towarowego z powodu istnienia bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji określonej w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, należy zbadać, czy OHIM wykazał, że znak towarowy był pozbawiony charakteru odróżniającego.

- 41 W tej kwestii należy wskazać, że oznaczenia pozbawione charakteru odróżniającego, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, uważane są za nienadające się do pełnienia zasadniczej funkcji znaku towarowego, a mianowicie funkcji pozwalającej na zidentyfikowanie pochodzenia towaru lub usługi w celu umożliwienia konsumentowi, który nabywa towar lub usługę oznaczone znakiem towarowym, dokonania w trakcie kolejnych zakupów takiego samego wyboru, jeśli jego doświadczenia okażą się pozytywne, lub dokonania innego wyboru, jeśli okażą się one negatywne (ww. w pkt 36 wyrok w sprawie LITE, pkt 26). W szczególności ma to miejsce w przypadku oznaczeń, które są powszechnie używane w celu sprzedaży danych towarów lub świadczenia danych usług [wyrok Sądu z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie T-122/01 Best Buy Concepts przeciwko OHIM (BEST BUY), Rec. str. II-2235, pkt 20 i ww. w pkt 12 wyrok w sprawie Mehr für Ihr Geld, pkt 24].
- 42 Ponadto należy wskazać, że pojęcie interesu ogólnego, leżące u podstaw art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, łączy się w oczywisty sposób z zasadniczą funkcją znaku towarowego, jaką jest zagwarantowanie konsumentowi lub końcowemu użytkownikowi identyczności pochodzenia towaru lub usługi oznaczonych znakiem towarowym, pozwalając mu na odróżnienie bez ewentualnej pomyłki tego towaru lub usługi od towarów i usług o innym pochodzeniu (ww. w pkt 14 wyrok w sprawie SAT.1 przeciwko OHIM, pkt 23 i 27 i ww. w pkt 38 wyrok w sprawie BioID przeciwko OHIM, pkt 60).
- 43 W odniesieniu do znaku towarowego składającego się z wyrazów lub znaku typograficznego, takiego jak ten będący przedmiotem niniejszej sprawy, istnienie ewentualnego charakteru odróżniającego może zostać zbadane w części dla każdego z jego pojęć lub elementów rozpatrywanych odrębnie, lecz powinno w każdym przypadku wiązać się z badaniem całości kształtu, jaki one tworzą. W istocie bowiem okoliczność, że każdy z jego elementów, rozpatrywany odrębnie, jest pozbawiony charakteru odróżniającego nie wyłącza tego, że zestawienie, jaki one tworzą, może mieć charakter odróżniający (ww. w pkt 14 wyrok w sprawie SAT.1 przeciwko OHIM, pkt 28; zob. również analogicznie ww. w pkt 8 wyrok w sprawie Campina Melkunie, pkt 40 i 41 i ww. w pkt 39 wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 99 i 100).

- 44 Według utrwalonego orzecznictwa charakter odróżniający oznaczenia może zostać zbadany, po pierwsze, w odniesieniu do towarów lub usług, dla których złożono wnioski o rejestrację, i po drugie, w odniesieniu do postrzegania go przez właściwy krąg odbiorców (ww. w pkt 36 wyrok w sprawie LITE, pkt 27 oraz ww. w pkt 41 wyrok w sprawie BEST BUY, pkt 22 i ww. w pkt 12 wyrok w sprawie Mehr für Ihr Geld, pkt 26).
- 45 W niniejszym przypadku należy stwierdzić, po pierwsze, jak wskazała to Izba Odwoławcza i czego nie zakwestionowała skarżąca, że ponieważ towarami oznaczonymi zgłoszonym znakiem towarowym są puszki farby przeznaczone dla ogółu konsumentów, to docelowym odbiorcą jest przeciętny konsument, właściwie poinformowany, dostatecznie uważny i rozsądny.
- 46 Ponadto, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94, docelowy krąg odbiorców, w odniesieniu do którego należy dokonać oceny bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji, stanowi krąg odbiorców angielskojęzycznych, bowiem rozpatrywane oznaczenie słowne składa się z elementów pochodzących z języka angielskiego, co nie zostało zakwestionowane przez skarżącą [zob. podobnie ww. w pkt 13 wyrok Sądu w sprawie ELLOS, pkt 31; wyrok z dnia 15 października 2003 r. w sprawie T-295/01 Nordmilch przeciwko OHIM (OLDENBURGER), Rec. str. II-4365, pkt 35 i ww. w pkt 12 wyrok w sprawie Mehr für Ihr Geld, pkt 27].
- 47 Po drugie z pkt 14 zaskarżonej decyzji wynika, że Izba Odwoławcza stwierdziła, iż oznaczenie, w odniesieniu do którego złożono wniosek o rejestrację, jest pozbawione charakteru odróżniającego, bowiem na danym rynku może być ono uznane jedynie za zwykłą wskazówkę dotyczącą szczególnej właściwości towaru, a mianowicie jego sposobu użycia, a nie za wskazanie pochodzenia handlowego rzeczowego towaru. Izba Odwoławcza zasadniczo stwierdziła, że oznaczenie słowne TWIST & POUR nie ma charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, bowiem byłoby ono postrzegane przez właściwy krąg odbiorców jako opis rzeczonych towarów.

- 48 Należy zatem zbadać, czy związek ustalony przez Izbę Odwoławczą pomiędzy, po pierwsze, treścią semantyczną oznaczenia objętego wnioskiem o rejestrację i, po drugie, rzeczonymi towarami jest wystarczająco konkretny i bezpośredni, by uznać, że oznaczenie to pozwoli właściwemu kręgowi odbiorców na natychmiastową identyfikację towarów [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 7 czerwca 2001 r. w sprawie T-359/99 DKV przeciwko OHIM (EuroHealth), Rec. str. II-1645, pkt 35 i 36].
- 49 Oznaczenie jest złożone z dwóch form słownych języka angielskiego „twist” i „pour”, które oznaczają, jak wskazała to Izba Odwoławcza w pkt 12 zaskarżonej decyzji, „odkręcić” i „wylać” lub „odkręć” i „wylej”, co zresztą nie zostało zakwestionowane przez skarżącą.
- 50 Ponadto Izba Odwoławcza wskazała w pkt 12 zaskarżonej decyzji, że fakt, iż użyto znaku typograficznego „&”, oznaczającego „i”, nie ma wpływu na charakter odróżniający oznaczenia, bowiem użycie tego znaku typograficznego jest powszechne w języku angielskim.
- 51 Należy zatem stwierdzić, że jak wskazał to OHIM, struktura syntaktyczna oznaczenia słownego TWIST & POUR jest prosta i powszechna w języku angielskim. W związku z tym budowa tego oznaczenia i fakt, że dwa pojęcia zostały połączone przy użyciu znaku typograficznego „&”, nie stanowi dostrzegalnej różnicy w budowie oznaczenia objętego wnioskiem o rejestrację, postrzeganego w jego całości, w odniesieniu do terminologii używanej potocznie przez właściwy krąg odbiorców, która nadawałaby mu charakter odróżniający w rozumieniu wyroku Trybunału z dnia 20 września 2001 r. w sprawie C-383/99 P Procter & Gamble przeciwko OHIM, Rec. str. I-6251, pkt 40.

- 52 Izba Odwoławcza słusznie zatem stwierdziła, że wyrażenie to rozpatrywane w swym całokształcie oznacza „twist and pour”, czyli „odkręcić i wylać” lub „odkręć i wylej”.
- 53 W odniesieniu do związku istniejącego między zawartością semantyczną oznaczenia TWIST & POUR i rzeczonymi towarami należy stwierdzić, że Izba Odwoławcza również słusznie stwierdziła w pkt 11 zaskarżonej decyzji, że oznaczenie to jest złożone z pojęć ogólnych, które ograniczają się do oznaczenia właściwości towaru, w szczególności w zakresie sposobu jego użycia [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 12 stycznia 2000 r. w sprawie T-19/99 DKV przeciwko OHIM (COMPANYLINE), Rec. str. II-1, pkt 26 i 27, utrzymany w mocy w wyniku odwołania przez wyrok Trybunału z dnia 19 września 2002 r. w sprawie C-104/00 P DKV przeciwko OHIM, Rec. str. I-7561 i ww. w pkt 36 wyrok w sprawie bestpartner, pkt 24].
- 54 W istocie bowiem to oznaczenie słowne rozpatrywane w swym całokształcie opisuje bezpośrednio czynność dotyczącą w szczególności otwarcia pojemnika wyposażonego w pokrywkę, którą należy odkręcić, by wylać zawartość pojemnika. Zestawienie tych pojęć ogranicza się zatem do opisu właściwości rzeczzonego towaru, a mianowicie łatwości użycia, w szczególności w odniesieniu do farby, która zazwyczaj przed użyciem powinna zostać rozmieszana lub której pojemnik powinien zostać potrząśnięty, zanim jego zawartość zostanie przelana do innego pojemnika. Użycie pojęć „twist” i „pour” podkreśla zatem szczególnie ważną właściwość rzeczzonego towaru, a mianowicie wyjątkowo prosty sposób jego użycia. Jak słusznie stwierdziła Izba Odwoławcza, „trudno sobie wyobrazić prostszy sposób poinformowania konsumentów, że wystarczy odkręcić przykrywkę i wylać zawartość, niż poprzez wydrukowanie wyrazów TWIST & POUR na puszcze”.
- 55 W związku z powyższym oznaczenie słowne TWIST & POUR, w przeciwieństwie do tego, co utrzymuje skarżąca, nie jest jedynie odwołaniem lub aluzją do pewnych

właściwości towaru, lecz opisuje bezpośrednio właściwość rzeczzonego towaru. Bezpośrednie bowiem przedstawienie właściwemu kręgowi odbiorców informacji dotyczącej łatwości użycia towaru stanowi wystarczająco konkretny i bezpośredni związek między zgłoszonym znakiem towarowym i rzeczonymi towarami.

56 W trakcie rozprawy skarżąca wskazała, że oznaczenie słowne TWIST & POUR opisuje jedynie pomocniczą właściwość danego towaru, toteż jego rejestracja powinna być zostać dokonana.

57 W tej kwestii wystarczy wskazać, że Trybunał orzekł już, iż słowny znak towarowy, który opisuje właściwości towarów lub usług, jest z tego powodu bezwzględnie pozbawiony charakteru odróżniającego i że bez znaczenia jest to, że opisane właściwości towarów lub usług mają ze względów handlowych zasadniczy czy też pomocniczy charakter (zob. analogicznie ww. w pkt 39 wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 86 i 102).

58 Skarżąca twierdzi ponadto, że Izba Odwoławcza popełniła błąd, stwierdzając brak charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego z uwagi na jego rzekomy charakter opisowy.

59 W tej kwestii należy wskazać, po pierwsze, że o ile każda podstawa odmowy rejestracji wymieniona w art. 3 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia

21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, str. 1) jest niezależna od innych i wymaga odrębnego zbadania, to jednak jak wskazano powyżej w pkt 39, zakresy stosowania podstaw wymienionych w lit. od b) do d) tego przepisu nakładają się. Po drugie, jak również wskazano powyżej w pkt 39, słowny znak towarowy opisujący właściwości towarów lub usług jest z tego powodu bezwzględnie pozbawiony charakteru odróżniającego w odniesieniu do tych towarów lub usług.

- 60 Skarżąca podnosi ponadto zarzut, że Izba Odwoławcza zastosowała kryterium interesu ogólnego, zgodnie z którym oznaczenia mogą być swobodnie używane przez wszystkich, które to kryterium jest właściwe w ramach art. 7 ust. 1 lit. c), lecz nie w ramach art. 7 ust. 1 lit. b).
- 61 Niewątpliwie słuszne jest, jak wskazał to Trybunał w pkt 36 powołanego powyżej w pkt 14 wyroku w sprawie SAT.1 przeciwko OHIM, że art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 nie służy realizacji interesu ogólnego, zgodnie z którym oznaczenia mogą być swobodnie używane przez wszystkich.
- 62 W istocie bowiem z pkt 26 powołanego powyżej w pkt 14 wyroku w sprawie SAT.1 przeciwko OHIM wynika, że interes ogólny leżący u podstaw art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 89/104/EWG, przepisu, którego dyspozycja jest taka sama jak dyspozycja art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ma swoje źródło w konieczności nieograniczania bezzasadnie możliwości wykorzystania elementów pozbawionych charakteru odróżniającego, tworzących omawiane oznaczenie, przez inne podmioty oferujące towary lub usługi takiego rodzaju, jak te objęte wnioskiem o rejestrację.

- 63 Jednakże w niniejszym przypadku Izba Odwoławcza stwierdziła w pkt 13 zaskarżonej decyzji, że rejestracja oznaczenia słownego TWIST & POUR nie może zostać dokonana, bowiem „należy ono do kategorii oznaczeń, w odniesieniu do których nie należy bezzasadnie ograniczać możliwości wykorzystania ich przez innych handlowców”.
- 64 Należy zatem stwierdzić, że Izba Odwoławcza, przyjmując takie rozstrzygnięcie, zastosowała kryterium właściwe do dokonania wykładni art. 7 ust. 1 lit. b), a zatem zarzuty w tym zakresie są bezzasadne.
- 65 Wreszcie w odniesieniu do argumentu skarżącej, że OHIM dokonał rejestracji podobnych znaków towarowych, takich jak TWIST & VAC, TWIST & DRINK, TWISTER TESTER, TWISTED TUBE i TWISTED DIPS, należy stwierdzić, że przyjmując nawet, iż związek tych znaków towarowych jest ściślejszy z towarami, dla których zostały one zarejestrowane, niż związek między oznaczeniem TWIST & POUR i towarami, w odniesieniu do których złożono wnioski o rejestrację, to z powyższego nie wynika, że jednolite stosowanie rozporządzenia nr 40/94 oznacza, że rzeczony znak powinien zostać zarejestrowany dla danych towarów. Należy bowiem wskazać, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wydawane przez izby odwoławcze na mocy rozporządzenia nr 40/94 decyzji dotyczących rejestracji oznaczenia jako wspólnotowego znaku towarowego wchodzi w zakres kompetencji związanej, a nie uprawnień dyskrecyjnych. Tak więc możliwość rejestracji oznaczenia jako wspólnotowego znaku towarowego powinna być oceniana wyłącznie na podstawie tego rozporządzenia, tak jak jest ono interpretowane przez sąd wspólnotowy, a nie na podstawie wcześniejszej praktyki izb odwoławczych [ww. w pkt 38 wyrok w sprawie BioID przeciwko OHIM, pkt 47; wyroki Sądu z dnia 9 października 2002 r. w sprawie Glaverbel przeciwko OHIM (Powierzchnia z płyty szklanej) T-36/01, Rec. str. II-3887, pkt 35; z dnia 20 listopada 2002 r. w sprawach połączonych T-79/01 i T-86/01 Bosch przeciwko OHIM (Kit Pro i Kit Super Pro), Rec. str. II-4881, pkt 32 i z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie T-346/04 Sadas przeciwko OHIM — LTJ Diffusion (ARTHUR I FELICIE), Zb.Orz. str. II-4891, pkt 71].

- 66 W związku z przedstawionymi rozważaniami należy stwierdzić, że Izba Odwoławcza słusznie uznała, że oznaczenie TWIST & POUR jest pozbawione charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, toteż podniesiony zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.
- 67 W związku z powyższym skarga powinna zostać oddalona.

W przedmiocie kosztów

- 68 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę w niniejszym przypadku, zgodnie z żądaniem OHIM należy obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (piąta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) Skarga zostaje oddalona.**

2) The Sherwin-Williams Company poniesie koszty postępowania.

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 12 czerwca 2007 r.

Sekretarz

Prezes

E. Coulon

M. Vilaras